

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010145
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820010145.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému R. F., nar. XX.X.XXXX v U., okres R., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/31/2020 zo dňa 08.07.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.11.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/31/2020 zo dňa 08.07.2020, bol obžalovaný R. F. uznaný vinným pod bodom 1/ z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Tr. zákona v časti spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona a pod bodom 2/ až 5/ zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. dňa 15.6.2019 v čase o 07:15 hod. spoločne s J. R. platobnou kartou č. XXXX XXXX XXXX XXXX, vydanou bankou OTP Bankou Slovensko, a. s., k účtu číslo Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, patriacemu poškodenému H. J., ktorú J. R. dňa 15.6.2019 v presnejšie nezistenom čase v ranných hodinách bližšie nezisteným spôsobom neoprávnene zaobstaral a ktorú predtým sám dňa 15.6.2019 v čase o 06:31 hod. neoprávnene použil v potravinách Spektrum v Prievidzi, kde neoprávnene vykonal touto kartou bezkontaktnú platbu vo výške 14,20 eur, vykonal neoprávnenú bezkontaktnú platbu v potravinách CBA Slovakia, a.s., Prievidza, vo výške 18,19 eur, pričom R. F. vedel, že kartu neoprávnene zaobstaral obvinený J. R. a že ju neoprávnene používajú, po čom následne obvinený R. F. po dohode s J. R. si túto platobnú kartu zobral od J. R. s tým, že nakúpi nejaké veci aj pre neho a vykonal viaceré neoprávnené bezkontaktné platby touto kartou, až pokiaľ nebola zablokovaná, konkrétne dňa 15.6.2019 v čase o 07:41 hod. v Trafike, OD Kaufland Prievidza vo výške 20,00 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 07:59 hod. v HM TESCO, Prievidza, Nábrežná, vo výške 17,29 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 08:36 hod. v 101 Drogerie, Prievidza, Mišúta, vo výške 15,96 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 08:53 hod. v COOP Jednota, Prievidza, L. Ondrejova, vo výške 15,95 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 09:01 hod. v TEVOS DROGÉRIA, Prievidza, vo výške 17,98 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 09:23 hod. v NEW YORKER, OC Korzo, Prievidza, vo výške 14,99 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 09:27 hod. v OC LAUGARICIO, Prievidza, vo výške 20,00 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 09:35 hod. v Sportisimo, Prievidza, vo výške 11,95 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 09:58 hod. v OKAY SLOVAKIA, Prievidza, vo výške 15,00 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 10:13 hod. v Pekná móda, Prievidza, vo výške 19,10 eur, dňa 15.6.2019 v čase o 10:24 hod. v GECO TABAK, Prievidza, Nábrežná, vo výške 20,00 eur a dňa 15.6.2019 v čase o 12:00 hod. v GECO TABAK, Prievidza, Nábrežná, vo výške 9,00 eur, pričom pri niektorých bližšie nezistených platbách bol

s R. F. aj J. R., ktorý ho však vždy čakal pred obchodmi, dovnútra nešiel a svojím konaním tak spôsobil poškodenému H. J. škodu vo výške 229,61 eur,

2. v dobe od 11:00 hod. do 13:58 hod. dňa 26.6.2019 odcudzil pánsky horský bicykel zn. Riverside 500 C1, ktorý bol zamknutý lankovým zámkom na chodbe bytového domu na T. ulici v Bojniciach, a to tak, že prestrihol kliešťami zámok a na bicykli z miesta odišiel, čím spôsobil poškodenému J. H. Y. škodu vo výške 258 eur,

3. v dobe 00:00 hod. do 01:00 hod. dňa 11.7.2019 odcudzil horský bicykel CTM Raptor 1.0 čierno-bielej farby, ktorý bol zamknutý o zábradlie schodiska na chodbe bytového domu na Q. ul. 2 v R., a to tak, že prestrihol kliešťami zámok a na bicykli z miesta odišiel, čím spôsobil poškodenej T. F. škodu vo výške 205 eur,

4. v dobe od 10:00 hod. do 12:00 hod. dňa 3.7.2019 odcudzil pánsky horský bicykel zn. Specialized Rockchopper XL bielej farby, ktorý bol vo vchode bytového domu v Prievidzi na U. ulici č. X zamknutý o plynovú rúru retiazkou na bicykel, tak, že retiazku prestrihol kliešťami a na bicykli z miesta odišiel, čím spôsobil poškodenému T. Y. škodu vo výške 915 eur,

5. okolo 13:00 hod. dňa 5.7.2019 odcudzil bicykel modrej farby zn. Specialized RH Sport 29, výrobné číslo WSBC60601109014, ktorý bol zamknutý o iný bicykel a stĺp pouličného osvetlenia v R., na I. R. X/X, a to tak, že prestrihol kliešťami zámok a na bicykli z miesta odišiel, čím spôsobil poškodenej G. D. škodu vo výške 275 eur.

Za to bol odsúdený podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písm. a), odsek 4 Trestného zákona „per analogiam“ k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 60 (šesťdesiat) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí - 1 ks tmavo-čierneho ruksaku látkového, 1 ks pákových klieští so zelenou rúčkou, 1 ks pákových klieští červenej farby, 1 ks nožička s drevenou rúčkou, 1 ks plechovej škatuľky s nápisom inteligentná plastelína, ktoré sa nachádzajú v úschove na Okresnom súde Prievidza v Zozname vecí vzatých do úschovy pod č. 6/20. Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zároveň zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/109/2019 zo dňa 6.11.2019, právoplatného 27.1.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/130/2019 zo dňa 27.1.2020, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému H. J., nar. XX.X.XXXX v U. U., trvale bytom R., R. horou XXX/X, škodu vo výške 229,61 eur, poškodenému J. H. Y., nar. XX.X.XXXX v A., toho času bytom U., T. XXX/XX, škodu vo výške 258 eur, T. F., nar. XX.X.XXXX v T., bytom R., Q. č. 2, škodu vo výške 5 eur, poškodenej G. D., nar. X.X.XXXX v R., bytom R., J. R. č. X/X, škodu vo výške 275 eur, a poškodenému T. Y., nar. XX.X.XXXX v U. nad U., bytom R., M. N. XXX/X/X, škodu vo výške 915 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku boli poškodení J. H. Y., nar. XX.X.XXXX v A., toho času bytom U., T. XXX/XX a T. Y., nar. XX.X.XXXX v U. nad U., bytom R., M. N. XXX/X/X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o uloženom treste odňatia slobody. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že výrok o vine, treste prepadnutia vecí a náhrade škody rozsudku považuje za zákonný, za nesprávny však považuje výrok o treste odňatia slobody a to z dôvodu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, pretože takýto trest nezabezpečuje dostatočnú ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu a má za to, že obžalovanému bol uložený trest v rozpore s § 34 odsek 1, 4 Trestného zákona. V prípade obžalovaného R. F. sa jedná o osobu, ktorá bola v minulosti 13-krát súdne trestaná, pričom len jedno z týchto odsúdení z roku 2005 je zahladené. V podstate od roku 2009 sa opakovane a sústavne sa dopúšťal trestnej činnosti a to nielen prečinov, ale dokonca aj

zločinov. Obžalovaný sa trestnej činnosti, za ktorú bol rozsudkom tohto súdu odsúdený, začal dopúšťať bezprostredne po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ku ktorému došlo dňa 07.02.2019, pričom prvého skutku sa dopustil už dňa 29.05.2019, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza 3T/109/2019, ktorý bol zrušovaný v rámci ukladania súhrnného trestu. Stíhanej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, sa pritom dopustil deviatimi útokmi, ktorými naplnil znaky skutkovej podstaty dvoch samostatných zločinov a jedného prečinu, ktoré boli spáchané vo viacčinnom súbehu, pričom svojim konaním a to či už poškodením alebo odcudzením, spôsobil celkovú škodu vo výške 3.198, 11 eur. Obžalovaný trestnú činnosť rovnako ako v minulosti, tak aj v tomto prípade využíval na zabezpečovanie si svojich životných potrieb, nikde nepracoval. V prípade osoby obžalovaného už trest ako taký nemá žiadny prevýchočný účel, v jeho prípade plní trest už len účel ochrany spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona. Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatelov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. Vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Prvostupňový súd totiž síce analogicky použil ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v konaní o dohode o vine a treste, analogicky však neaplikoval ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 619/2005 Z.z. z 20. decembra 2005 o podmienkach a postupe prokurátora pri konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, na ktorú podrobnejšie poukázal. Použitie ust. § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. V prípade obžalovaného neexistujú žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona a súd prvého stupňa pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vychádzal iba z vyhlásenia viny obžalovaným. Obžalovanému súd pridal na treste len 8 mesiacov a to aj za situácie, že pri ukladaní trestu súd zohľadnil aj zostrujúce ustanovenie o asperačnej zásade podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, pričom ukladal trest za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť. Preto súhrnný trest vyšší o 8 mesiacov oproti trestu uloženému v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/109/2019 zo dňa 6.11.2019, je nutné považovať za neprimerane mierny a nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie a teda ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. Na základe uvedeného je použité zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona v posudzovanej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Trestného poriadku ho nahradil svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému § 212 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno 1) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici takto určenej trestnej sadzby, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/109/2019 zo dňa 6.11.2019, právoplatného 27.1.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/130/2019 zo dňa 27.1.2020, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad, za súčasného uloženia trestu prepadnutia veci v zmysle rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/31/2020 zo dňa 08.07.2020.

K odvolaniu prokurátora sa prostredníctvom obhajcu vyjadril obžalovaný, pričom uviedol, že trest, ktorý mu uložil okresný súd, považuje za súladný so zákonom a stotožňuje sa aj s dôvodmi uvedenými v rozsudku okresného súdu, ktoré viedli k uloženiu súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 60 mesiacov nepodmienečne. Zastáva názor, že pri určení druhu a výmery trestu súd zohľadnil všetky zásady pre ukladanie trestu uvedené v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Naopak odvolanie prokurátora podané do výroku o treste v jeho neprospech nepovažuje za dôvodné a nesúhlasí s argumentáciou uvádzanou prokurátorom v odvolaní, najmä že z dôvodu generálnej prevencie je nevyhnutné mu uložiť prísnejší trest, rovnako nesúhlasí s názorom prokurátora, že v jeho prípade neboli splnené podmienky na použitie ustanovenia § 39 ods.2 písm. d) Trestného zákona. Poukázal na to, že skutky, ktorých

sa dopustil, úprimne oľutoval a už v postavení svedka, resp. podozrivého sa k nim priznal a objasnil orgánom činným v trestnom konaní svoju trestnú činnosť. Aj priznanie pred vznesením obvinenia je okolnosť, na ktorú by mal súd prihliadnuť, čo aj urobil pri rozhodovaní o treste.

Pokiaľ ide o formálne splnenie zákonných podmienok na použitie ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona okresným súdom, použitie tohto zákonného ustanovenia nie je v jeho prípade rozporné so zákonom, ani so súdnou praxou. Vyhlásenie o vine po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní súdu treba vnímať nielen ako podstatnú poľahčujúcu okolnosť, ako okolnosť umožňujúcu zásadné urýchlenie trestného konania, ale aj ako vyjadrenie jeho vlastného ľudského kritického postoja ku skutkom, pre ktoré bola obžaloba na neho podaná. Tým, že urobil vyhlásenie o vine a prokurátor súhlasil s prijatím takéhoto vyhlásenia, tak v podstate uznal aj možnú priaznivosť dôsledkov takéhoto postupu pre neho ako obžalovaného. Nemožno sa stotožniť s názorom prokurátora, že v tomto prípade neboli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam ako pri dohode o vine a treste. Okresný súd nepostupoval „automaticky“ len s poukazom na vyhlásenie o vine, ako tvrdí prokurátor, čo napokon súd vyjadril aj v dôvodoch svojho rozhodnutia. Vychádzajúc z vyhlášky MS č. 619/2005 Z.z. o podmienkach a postupe prokurátora pri dohode o vine a treste, boli dané dôvody na postup per analogiam ako pri dohode o vine a treste, s poukazom na príkladmo uvedené skutočnosti v § 4 citovanej vyhlášky a to v tomto prípade najmä: ochota obvineného spolupracovať pri vyšetrovaní iných obvinených, povaha a závažnosť trestného činu, ktorý je predmetom obvinenia, prejavená ľútosť a pocit viny obvineného, jeho ochota dobrovoľne prevziať zodpovednosť za svoje konanie. Zo žiadneho z ustanovení citovanej vyhlášky nevyplýva, že by mali byť v nej príkladmo vymenované kritéria splnené kumulatívne. Napriek tomu sú u neho splnené viaceré z okolností majúce význam pre postup podľa § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Tak ako bolo preukázané vykonaným dokazovaním a ako aj konštatoval okresný súd, opäť poukazuje na to, že ešte pred vznesením obvinenia sa priznal k trestnej činnosti, túto objasnil a tým napomáhal tak orgánom činným v trestnom konaní. Teda okrem možnosti použiť túto okolnosť ako poľahčujúcu pri výmere trestu, možno z tohto jeho prístupu usúdiť aj na to, že už od začiatku trestného konania prejavoval ľútosť nad svojim konaním a tento pocit viny a ochota dobrovoľne spolupracovať s políciou pri dokumentovaní trestnej činnosti svedčí o jeho úprimnej ľúlosti a nielen o jej formálnom prejave. Taktiež usvedčoval aj spolupáchateľa J. R.. Preto podľa jeho názoru v postupe okresného súdu pri ukladaní trestu aj s použitím § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona nemožno vidieť pochybenie, nesúlad so zákonom, ale naopak zohľadnenie všetkých - hoci aj prokurátorom zľahčovaných dôvodov, vrátane ustálenej súdnej praxe. Zastáva názor, že v prípade ak by mu súd bol ukladal trest za túto trestnú činnosť už v konaní č. 3T /109/2019 - pretože ju spáchal pred vyhlásením rozsudku v uvedenej veci - nebol by mu ukladal podstatne prísnejší trest než mu bol uložený vo výmere 4 roky a 4 mesiace nepodmienečne. Skutkami, z ktorých bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom, spôsobil poškodeným škodu vo výške cca 1.900 €, teda nespôsobil tak závažný následok, pre ktorý by mu mal súd ukladať podstatne prísnejší súhrnný trest. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom o odvolaní sa prokurátor v plnom rozsahu pridržiaval dôvodov podaného odvolania, navrhol tomuto vyhovieť a rozhodnúť v jeho intenciách.

Obhajca obžalovaného poukázal na vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a vzhľadom na tam uvedenú argumentáciu navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný uviedol, že súhlasí so slovami obhajcu a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal obžalovaného R. F. vinným pod bodom 1/ z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Tr. zákona v časti

spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona a pod bodom 2/ až 5/ zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, ani v postupe súdu predchádzajúcom výroku týmto výrokom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr.por. len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc výrok o treste zistil, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Pokiaľ ide o okolnosti, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojom odvolaní smerujúcom proti výroku o treste, je pravdou, že R. F. bol doposiaľ 13-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/109/19 pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, 4 mesiace nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Čo sa týka správ na jeho osobu, v mieste bydliska požíva dobrú povesť, hodnotený kladne je i z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom k uvedenému boli u obžalovaného súdom zistené dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. písmeno h), písm. m) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov a pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti bol odsúdený. Na druhej strane však obžalovanému podľa § 36 písm. l) Tr.zák. poľahčovalo, že sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a okresný súd správne zohľadnil i to, že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že sa priznal už v prípravnom konaní a pred súdom urobil vyhlásenie o vine, čo by odôvodňovalo priznanie ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr.zák., čo však súd pri ukladaní premietol do použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia. Obžalovaný prejednávanej trestnej činnosti spáchal skôr ako súd prvého stupňa vyhlásil odsudzujúci rozsudok pre iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/109/2019 zo dňa 27.01.2020) a tak ukladal okresný súd správne súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona (trest ukladal za viac trestných činov spáchaných viacerými skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom) a tiež § 38 ods.5 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný už bol v minulosti právoplatne odsúdený za zločin (rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/13/2016 zo dňa 23.03.2016). Okresný súd zohľadniac spôsob spáchania činu, okolnosti, za akých došlo k spáchaniu trestného činu, následok vyjadrený v danom prípade výškou spôsobenej škody a berúc do úvahy i ostatné okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, potom dospel k záveru, že ukládanie trestu aj na spodnej hranici trestnej sadzby upravenej s použitím vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona, by bolo pre páchatela neprimerane prísne, preto s použitím § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona uložil obžalovanému súhrnný trest vo výmere 60 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa názoru odvolacieho súdu postoj obžalovaného v posudzovanom prípade, ktorý sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a to už v prípravnom konaní, usvedčoval i spolupáchatela v prípade jedného zo skutkov a tiež napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa a vyjadril tak svoj kritického postoj k ním spáchanej trestnej činnosti, bolo možné (aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam staršieho dáta) pri ukladaní trestu zohľadniť v podobe mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v súlade so Stanoviskom Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uverejnené pod č. 44/2017. V tej súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozporuplný postoj prokurátora vo veci, keď v záverečnej reči pred okresným súdom navrhol ukladať trest s použitím ustanovenia § 39 ods.2 písm. a), ods. 4 Tr. zákona a v odvolacích dôvodoch jeho použitie namieta ako nezákonné. Rovnako argumentácia o nesplnení podmienok pre použitie takéhoto ustanovenia s odkazom na prokurátorom citovanú vyhlášku sa javí byť ako zmätočná, nakoľko sám prokurátor ako vyplýva z trestného spisu, inicioval konanie o dohode o vine a treste, ktorého termín bol zrušený len z dôvodu protiepidemiologických opatrení, teda je zrejmé, že aj sám prokurátor považoval za splnené podmienky pre takýto postup. Odvolací súd zaoberajúc sa aj argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní týkajúcej sa v danom prípade nesprávneho vyhodnotenia generálnej a individuálnej prevencie, považuje za potrebné uviesť, že Trestný zákon v základných zásadách ukládania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má mať nielen generálnu prevenciu,

ale i preventívnu a má vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol riadny život. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je teda nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd v dostatočnej miere zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného R. F., pričom aj odvolací súd dospel po zhodnotení všetkých rozhodujúcich skutočností k záveru, že trest odňatia slobody (uložený súdom prvého stupňa za splnenia zákonných podmienok pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby - viď citované Stanovisko Najvyššieho súdu SR) a to vo výmere 60 mesiacov, je trestom síce miernejším, avšak je zákonný a nie výslovné neprimerane mierny a teda nie je nevyhnutné vplývať na neho trestom odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe tak, ako sa domáhal prokurátor. Aj takto uloženým trestom (kde napokon nejde o nejaké krátkodobé obmedzenie slobody obžalovaného), spolu s uloženým trestom prepadnutia veci, bude aj podľa presvedčenia odvolacieho súdu splnený jeho účel. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, tento je rovnako správny. Čo sa týka výrokov o náhrade škody, tieto odvolaním napadnuté neboli.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce z podnetu odvolania prokurátora zrušenie alebo zmenu napadnutého výroku o treste, pričom s podrobným odôvodnením v tomto smere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.